

اثنا عشر رسالة

[124] قنازع أو مسألة اكر موى سر را نتراشند وبگذارند دراز شود آنمقدار که از شحمه گوش بگذارد فرق أو مستحبست و فرق شعر بفتح فاء واسکان راء عبارتست از موى را دو شعبه کردن و هر شعبه را از دیگری جدا ساختن رسول صلى الله عليه وآله وسلم فرموده من اتخذ فليحس ولايته أو ليحزه و از ابى عبد الله الصادق (ع) مرویست من اتخذ شعر اقليم يفرقه فرقه الله بمنشار من نار شعر سيد المرسلين عليه وآله الصلوة والتسليم بحدى نمیرسد که فرق باید کرد چه هرگز آنمقدار نمی بود از شحمه اذن مبارکش بگذرد صدوق رضوان الله تعالى عليه در فقيه گفته است و كان شعر رسول الله صلى الله عليه وآله و آله و فرقه لم يبلغ الفرق و فرقه بفتح واو و سکون فا عبارتست از موى سر که مجتمع باشد تا اذنين و از حد شحمه اذن نگذشته باشد و آنرا جمه نیز گویند بحیم مضومه و میم مشدده اساس مشهور و مرویست که امهات سنن حنفیه که کلمات را در آیه و إذا ابتلى ابرهیم ربه بکلمات آن تفسیر کرده اند ده امر است پنج در سر مضمضه و استنشاق و مسواک و فرث شعر و قص شارب و پنج در بدن قص اظافر و حلق موى عانه و ازاله شعر ابطین و ختان و استنجا
